

[Madsen Mygdal.]

rædselsslagen over dette Eksempel, naar jeg sætter det i Forbindelse med de Forslag, der her foreligger, og som de to Partier, der støtter dem, altsaa maa ønske vedtaget. Thi hvis disse Lovforslag bliver vedtaget, vil det betyde, at naar en Mand køber Jord som den, Talen her er om, til 450 Kr. pr. Td. Land og er i lovlig Besiddelse af den, og alle Folk paa Egnen mener, at den er købt billigt, saa skal altsaa Staten have Ret til at tage Jorden fra denne Mand for en Betaling af 200 Kr. pr. Td. Land. Det er det, som de Herrer synes er ret og rimeligt. Alle paa Egnen har fundet, at det er en rimelig Pris, og det er den Pris, som Privatmand maa give, men her vil man altsaa have, at Staten ikke blot skal overtage den samlede Ejendom til denne Jordvurderingspris, men endogsaa, at Staten skal have Lov til at vælge Stykker Jord ud af Mandens Ejendom til mindre end den halve Værdi af, hvad han maaske selv har givet for den, eller han kan faa for den hos private, hvis han vil sælge. Jeg tror, den højtærede Justitsminister ganske har Ret i, at det vilde Egnens Befolkning finde oprørende, selv om man gav 10 pCt. Tillæg til Jordvurderingen, det vil altsaa sige, at man gav 220 Kr., det tror jeg de vilde finde oprørende, men det bliver ikke mindre oprørende, naar man ogsaa stryger dette Tillæg for Driftsafsavn.

Saa ved jeg nok, at der staar i Erstatningsparagraffen i Forslaget, og det er ogsaa blevet fremhævet som noget ganske storartet, at der kan gives Tillæg eller Fradrag for Kulturværdien af den Jord, der eksproprieres. Men dette betyder jo kun, at for saa vidt Jorden er over middelgod Kultur, skal der gives Tillæg, er den under middelgod Kultur, skal der ske Fradrag, og lad os gaa ud fra, at den meste Jord er i middelgod Kultur — ellers er der jo ikke Mening i Udtrykket —, saa vil det altsaa sige, at gennemsnitlig set eksproprierer man til den rene Grundværdi; at man saa vil foretage Fradrag eller give Tillæg, saa man altsaa kan komme baade over og under Jordvurderingen, det tillægger jeg ikke megen Betydning, for Jordens Kulturtilstand vurderes ikke saa let, som Vurderingsmyndighederne er nødt til at gaa frem; Jordens virkelige Kulturtilstand lader sig slet ikke fastslaa, saaledes som Jordvurderingerne Landet over i Øjeblikket foregaar, og disse Tillæg eller Fradrag vil derfor i Virkeligheden i denne Forbindelse være betydningsløse.

Den højtærede Justitsminister har jo

tidligere, da han var imod denne Bestemmelse, gjort Rede for, hvorledes Skattevurdering var et, men fuld Erstatning ved Ekspropriation noget andet. Det er kun beklageligt, at den højtærede Minister har ændret Opfattelse, ligesom de Radikale jo har maattet ændre deres Opfattelse paa flere Punkter. Skattevurderingen foregaar paa et tænkt Grundlag: det skal være middelgod Jord naturligvis, og saa skal den tænkes at tilhøre en middelstor Bondegaard, men naar vi taler om selve Grundskyldvurderingen, foregaar den ikke blot paa et tænkt Grundlag, men paa et saa løst Grundlag, at det er ganske urimeligt, naar de Herrer kommer og siger, at det er den virkelige Værdi, og til hvad Pris Folk Mand og Mand imellem handler om Jord, har ikke noget med den virkelige Værdi at gøre. Det kan gaa an med Vurderingen til Ejendomsskyld. Naar Vurderingsraadene er ude for at udføre deres Arbejde, kan det nogenlunde gaa an at sætte Ejendomsskylden, for man kender nogenlunde Prisen i Handel og Vandel for hele Ejendommen, og man kan ogsaa vurdere Besætning og Inventar, og naar man saa trækker det fra, kommer man til, hvad Bygninger og Jord er værd. Det lader sig nogenlunde gøre, det gaar an, men naar de saa skal fordele Ejendomsskylden paa Jord og Bygninger og angive, hvilken Part der falder paa Jorden, er de ude paa et overordentlig løst Grundlag. Det er jo saaledes med de fleste Landbrugsejendomme i Øjeblikket, at hvis vi ser paa den Værdi, der ligger i Bygningerne, f. Eks. den Vurdering, som Assuranceselskaberne selvstændigt foretager af Landbrugsbygninger, saa er i de allerfleste Tilfælde Bygningsassurancevurderingen højere end hele Ejendomsskylden. Det vil altsaa sige, at hvis man vilde regne denne Assurance sum for at være Bygningernes Værdi, saa er Jordens Værdi Nul eller i mange Tilfælde negativ. Altsaa, man kan ikke gaa frem paa den Maade, at man trækker Værdien af Bygninger, Redskaber og Inventar fra Prisen i Handel og Vandel for den samlede Ejendom, for derved kan man komme til en negativ Værdi for Jorden. Der maa foretages en anden Fordeling af Værdien paa Jord og Bygninger, og dér er det, de store Vanskeligheder kommer, fordi Handel med nogen Jord, ubebygget Jord, ikke er nær saa almindelig som Handel med hele Ejendomme. Man er i Virkeligheden, naar man skal ansætte Jordværdien, ude i det rene Gætteværk, som enhver, der kender, hvordan det gaar til i Vurderingsraadene, vil vide, og den Jordværdi, man faar fastsat,